

Dziennik Urzędowy L 76

Unii Europejskiej

Tom 48

Wydanie polskie

Legislacja

22 marca 2005 r.

Treści

I Akty, których publikacja jest obowiązkowa

.....

II Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa

Rada

2005/213/WE

- ★ Decyzja Rady z dnia 24 stycznia 2005 r. dotycząca zawarcia Porozumienia w formie wymiany listów dotyczącego tymczasowego stosowania Protokołu określającego możliwości połowowe i rekompensatę finansową przewidziane w umowie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką Wybrzeża Kości Słoniowej w sprawie połowów na wodach przybrzeżnych Wybrzeża Kości Słoniowej, na okres od dnia 1 lipca 2004 r. do dnia 30 czerwca 2007 r. 1

Porozumienie w formie wymiany listów dotyczące tymczasowego stosowania Protokołu określającego możliwości połowowe i rekompensatę finansową przewidziane w umowie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką Wybrzeża Kości Słoniowej w sprawie połowów na wodach przybrzeżnych Wybrzeża Kości Słoniowej, na okres od dnia 1 lipca 2004 r. do dnia 30 czerwca 2007 r. 3

Akty przyjęte na mocy Tytułu VI Traktatu o Unii Europejskiej

- ★ Decyzja Ramowa Rady 2005/214/WSiSW z dnia 24 lutego 2005 r. w sprawie stosowania zasady wzajemnego uznawania do kar o charakterze pieniężnym 16

1

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 24 stycznia 2005 r.

dotycząca zawarcia Porozumienia w formie wymiany listów dotyczącego tymczasowego stosowania Protokołu określającego możliwości połowowe i rekompensatę finansową przewidziane w umowie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką Wybrzeża Kości Słoniowej w sprawie połowów na wodach przybrzeżnych Wybrzeża Kości Słoniowej, na okres od dnia 1 lipca 2004 r. do dnia 30 czerwca 2007 r.

(2005/213/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37 w związku z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z Umową między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką Wybrzeża Kości Słoniowej w sprawie połowów na wodach przybrzeżnych Wybrzeża Kości Słoniowej⁽¹⁾ przed wygaśnięciem protokołu do umowy Umawiające się Strony podejmują negocjacje w celu uzgodnienia treści protokołu na kolejny okres i, jeśli zajdzie taka potrzeba, zmian lub dodatkowych postanowień do wprowadzenia w załączniku.
- (2) W dniach od 9 do 13 listopada 2003 r. w Abidżanie obie strony uzgodniły treść nowego protokołu określającego możliwości połowowe i rekompensatę finansową. Protokół dotyczący okresu od dnia 1 lipca 2004 r. do dnia 30 czerwca 2007 r. został parafowany dnia 3 marca 2004 r. w Brukseli.
- (3) Do celów niniejszego protokołu rybacy Wspólnoty zachowują możliwość dokonywania połowów na wodach podlegających władzy lub jurysdykcji Wybrzeża Kości Słoniowej w okresie od dnia 1 lipca 2004 r. do dnia 30 czerwca 2007 r.

- (4) W celu uniknięcia przerwania działalności połowowej statków wspólnotowych należy rozpocząć stosowanie nowego protokołu w jak najszybszym terminie. W tym celu obie strony parafowały porozumienie w formie wymiany listów przewidujące tymczasowe stosowanie parafowanego protokołu od dnia następującego po dniu wygaśnięcia obowiązującego protokołu.
- (5) Określenie klucza podziału możliwości połowowych pomiędzy Państwa Członkowskie powinno nastąpić na podstawie tradycyjnego podziału możliwości połowów w ramach umowy o rybołówstwie.
- (6) Należy zatwierdzić Porozumienie w formie wymiany listów, z zastrzeżeniem jego ostatecznego zawarcia przez Radę.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Wspólnoty Porozumienie w formie wymiany listów dotyczące tymczasowego stosowania Protokołu określającego możliwości połowowe i rekompensatę finansową przewidziane w umowie między Wspólnotą Europejską a Republiką Wybrzeża Kości Słoniowej w sprawie połowów na wodach przybrzeżnych Wybrzeża Kości Słoniowej, na okres od dnia 1 lipca 2004 r. do dnia 30 czerwca 2007 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 379 z 31.12.1990, str. 3. Umowa ostatnio zmieniona Protokołem ustalającym wielkości dopuszczalne połowów i rekompensatę finansową przewidziane w Umowie pomiędzy Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką Wybrzeża Kości Słoniowej w sprawie połowów na wodach przybrzeżnych Wybrzeża Kości Słoniowej w okresie od dnia 1 lipca 2000 r. do dnia 30 czerwca 2003 r. (Dz.U. L 102 z 12.4.2001, str. 3).

Tekst porozumienia w formie wymiany listów oraz Protokołu załącza się do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

1. Możliwości połowowe przewidziane w protokole rozdziela się między Państwa Członkowskie w następujący sposób:

a) połów ryb dennych:

Hiszpania: 1 300 GT (pojemność statku brutto) na miesiąc średnio w roku;

b) połów tuńczyka:

i) sejnery tuńczykowe

— Francja: 17 statków

— Hiszpania : 17 statków

ii) taklowce powierzchniowe

— Hiszpania: 6 statków

— Portugalia : 5 statków

iii) klipry tuńczykowe

— Francja: 3 statki

2. Jeśli wnioski o wydanie licencji z tych Państw Członkowskich nie wyczerpią możliwości połowowych określonych w protokole, Komisja może uwzględnić wnioski o wydanie licencji z innych Państw Członkowskich.

Artykuł 3

Państwa Członkowskie, których statki dokonują połowów w ramach niniejszego Porozumienia, powiadamiają Komisję o każdej ilości zasobów złowionych w strefie połowowej Wybrzeża Kości Słoniowej, zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 500/2001 z dnia 14 marca 2001 r. w sprawie ustanowienia szczegółowych zasad stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2847/93 w odniesieniu do monitorowania połowów statków rybackich Wspólnoty na wodach państw trzecich i na pełnym morzu ⁽¹⁾.

Artykuł 4

Przewodniczący Rady jest upoważniony do wyznaczenia osób umocowanych do podpisania Porozumienia w formie wymiany listów w celu związania nim Wspólnoty.

Sporządzono w Brukseli, dnia 24 stycznia 2005 r.

W imieniu Rady

Przewodniczący

F. BODEN

⁽¹⁾ Dz.U. L 73 z 15.3.2001, str. 8.

POROZUMIENIE W FORMIE WYMIANY LISTÓW

dotyczące tymczasowego stosowania Protokołu określającego możliwości połowowe i rekompensatę finansową przewidziane w umowie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką Wybrzeża Kości Słoniowej w sprawie połowów na wodach przybrzeżnych Wybrzeża Kości Słoniowej, na okres od dnia 1 lipca 2004 r. do dnia 30 czerwca 2007 r.

A. List Rządu Wybrzeża Kości Słoniowej

Szanowny Panie,

Powołując się na protokół podpisany dnia 3 marca 2004 r. w Brukseli, określający możliwości połowowe i rekompensatę finansową na okres od dnia 1 lipca 2004 r. do dnia 30 czerwca 2007 r., mam zaszczyt powiadomić Pana, że Rząd Wybrzeża Kości Słoniowej jest gotów zastosować ten protokół tymczasowo, począwszy od dnia 1 lipca 2004 r., w oczekiwaniu na jego wejście w życie zgodnie z art. 10, pod warunkiem że Wspólnota Europejska jest gotowa uczynić to samo.

W takim przypadku pierwsza kwota rekompensaty finansowej określonej w art. 3 protokołu powinna zostać przelana przed dniem 31 grudnia 2004 r.

Będę wdzięczny za potwierdzenie zgody Wspólnoty Europejskiej na takie tymczasowe stosowanie.

Będę wdzięczny za potwierdzenie otrzymania tego listu.

Proszę przyjąć, Szanowny Panie, wyrazy głębokiego szacunku.

W imieniu Rządu Wybrzeża Kości Słoniowej

B. List Wspólnoty Europejskiej

Mam zaszczyt potwierdzić odbiór Pańskiego listu o następującej treści:

„Powołując się na protokół podpisany dnia 3 marca 2004 r. w Brukseli, określający możliwości połowowe i rekompensatę finansową w okresie trwającym od dnia 1 lipca 2004 r. do 30 czerwca 2007 r., mam zaszczyt powiadomić Pana, że Rząd Wybrzeża Kości Słoniowej jest gotów zastosować ten protokół tymczasowo, począwszy od dnia 1 lipca 2004 r., w oczekiwaniu na jego wejście w życie zgodnie z art. 10, pod warunkiem że Wspólnota Europejska jest gotowa uczynić to samo.

W takim przypadku pierwsza kwota rekompensaty finansowej określonej w art. 3 protokołu powinna zostać przelana przed dniem 31 grudnia 2004 r.

Będę wdzięczny za potwierdzenie zgody Wspólnoty Europejskiej na takie tymczasowe stosowanie.”

Mam zaszczyt potwierdzić zgodę Wspólnoty Europejskiej na takie tymczasowe stosowanie protokołu.

Proszę przyjąć, Szanowny Panie, wyrazy mojego szacunku.

W imieniu Rady Unii Europejskiej

PROTOKÓŁ

określający możliwości połowowe i rekompensatę finansową przewidziane w Umowie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką Wybrzeża Kości Słoniowej w sprawie połowów na wodach przybrzeżnych Wybrzeża Kości Słoniowej, na okres od dnia 1 lipca 2004 r. do dnia 30 czerwca 2007 r.

Artykuł 1

1. Przez okres trzech lat od dnia 1 lipca 2004 r. możliwości połowowe przyznane na mocy artykułu 2 umowy są następujące:

- a) trawlerzy zamrażalnic do połowu ryb dennych łowiące skorpaki w toni wodnej, głowonogi i ryby dennie: 1 300 GT⁽¹⁾ (pojemność statku brutto) miesięcznie średnio w roku;
- b) klipry tuńczykowe: 3 statki;
- c) taklowce powierzchniowe: 11 statków;
- d) sejnery tuńczykowe: 34 statki.

2. Zgodnie z artykułem 4 ustęp 1 umowy statki pływające pod banderą Państwa Członkowskiego Wspólnoty Europejskiej mogą dokonywać połowów w strefie połowowej Wybrzeża Kości Słoniowej, jedynie jeśli posiadają licencję połowową wydaną na mocy niniejszego protokołu zgodnie z ustaleniami zawartymi w Załączniku.

Artykuł 2

Możliwości połowowe określone w artykule 1 mogą zostać zwiększone za obopólną zgodą na wniosek Wspólnoty Europejskiej, o ile nie naruszają racjonalnej eksploatacji zasobów Wybrzeża Kości Słoniowej.

W takim przypadku rekompensata finansowa przewidziana w artykule 3 ustęp 1 zostaje zwiększony proporcjonalnie *pro rata temporis*.

Artykuł 3

1. Rekompensata finansowa za możliwości połowowe przewidziane w artykule 1 oraz na wsparcie polityki sektora rybołówstwa przewidziane w artykule 4 zostaje ustalona na 1 065 000 EUR rocznie.

2. Rekompensata finansowa obejmuje w przypadku połowów tuńczyka 9 000 ton rocznie na wodach Wybrzeża Kości Słoniowej. Jeśli wielkość połowów dokonanych przez statki Wspól-

noty w strefie połowów Wybrzeża Kości Słoniowej przekroczy tę ilość, powyższa kwota zostanie proporcjonalnie zwiększona. Jednakże całkowita kwota rekompensaty finansowej wpłacona przez Wspólnotę nie może przekroczyć dwukrotnej wysokości kwoty określonej w ustępie 1.

3. Roczna rekompensata finansowa jest płatna najpóźniej do dnia 31 grudnia każdego roku obowiązywania Protokołu. O przeznaczeniu rekompensaty finansowej decyduje wyłącznie Rząd Wybrzeża Kości Słoniowej, zgodnie ze szczegółowymi ustaleniami określonymi w artykule 4.

Artykuł 4

1. Obie strony zaakceptowały cele do zrealizowania w dziedzinie zrównoważonego zarządzania zasobami rybnymi Wybrzeża Kości Słoniowej. Rekompensata finansowa przewidziana w artykule 3 ustęp 1 będzie przeznaczona na finansowanie działań zmierzających do realizacji tych celów, zgodnie z wieloletnim programem sektorowym Rządu Wybrzeża Kości Słoniowej, według następującego podziału:

- a) finansowanie programów naukowych, w tym zorganizowanie rejsu połowowego włokiem przez statek oceanograficzny, oraz poświęconych poszerzaniu wiedzy o rybołówstwie i biologii dotyczącej stref połowów Wybrzeża Kości Słoniowej: 200 000 EUR;
- b) wspieranie monitorowania, kontroli i nadzoru połowów, w tym uruchomienie przed końcem drugiego roku obowiązywania tego protokołu systemu nadzoru satelitarnego nad statkami rybackimi (VMS): 280 000 EUR;
- c) poprawa statystyki połowów: 100 000 EUR;
- d) pomoc Ministerstwu Produkcji Zwierzęcej i Zasobów Rybnych Wybrzeża Kości Słoniowej (zwane dalej „Ministerstwem”) w tworzeniu i realizacji polityki i strategii rozwoju rybołówstwa: 485 000 EUR.

2. W pierwszym roku obowiązywania protokołu działania określone w artykule 4 ustęp 1 oraz roczne kwoty na nie przyznane są ustalane przez Ministerstwo, zgodnie z wieloletnim programem sektorowym. Program ten, który zostanie przedstawiony Delegacji Komisji Europejskiej na Wybrzeżu Kości Słoniowej do dnia 1 października 2004 r., wymaga akceptacji komisji mieszanej, przewidzianej w art. 10 Umowy.

⁽¹⁾ Tak jak określono w rozporządzeniu Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20.12.2002 r. (Dz.U. L 358 z 31.12.2002, str. 59).

Od drugiego roku obowiązywania protokołu Ministerstwo przedstawia Delegacji Komisji Europejskiej na Wybrzeżu Kości Słoniowej do dnia 1 października 2005 r. i do dnia 1 października 2006 r. szczegółowe sprawozdanie na temat realizacji programu oraz uzyskanych rezultatów.

O wszelkich zmianach dotyczących działań przewidzianych w artykule 4 ustęp 1 oraz przyznanych kwot decydują wspólnie obie strony.

Po akceptacji przez komisję mieszaną wieloletniego programu sektorowego na pierwszy rok obowiązywania protokołu oraz sprawozdania na temat realizacji w dwóch kolejnych latach roczne kwoty pieniężne są wpłacane do dnia 31 grudnia każdego roku na zatwierdzony przez Komisję Europejską rachunek bankowy podany przez Ministerstwo.

Posiedzenie komisji mieszanej odbywa się najpóźniej 4 miesiące po upływie roku od podpisania protokołu, to jest najpóźniej dnia 1 listopada każdego roku obowiązywania protokołu.

Komisja Europejska może zażądać od Ministerstwa wszelkich dodatkowych informacji na temat wyników sprawozdania na temat realizacji.

Artykuł 5

Jakiegokolwiek niedotrzymanie przez Komisję Europejską któregośkolwiek z jej zobowiązań finansowych na mocy artykułów 3 i 4 może spowodować zawieszenie zobowiązań Wybrzeża Kości Słoniowej wynikających z umowy o rybołówstwie.

Artykuł 6

W przypadku gdy istotne okoliczności, z wyjątkiem zjawisk przyrody, uniemożliwią wykonywanie działalności połowowej w strefie połowowej Wybrzeża Kości Słoniowej, płatność rekompensaty finansowej może zostać zawieszona przez Wspólnotę Europejską zgodnie z wcześniejszymi ustaleniami obu stron.

Płatność rekompensaty finansowej zostanie wznowiona w chwili unormowania się sytuacji i po przeprowadzeniu konsultacji między obiema stronami, które potwierdzą, że okoliczności pozwalają na ponowne podjęcie działalności połowowej.

Ważność licencji przyznanych statkom Wspólnoty w ramach artykułu 4 Umowy zostaje przedłużona o okres odpowiadający okresowi zawieszenia działalności połowowej.

Artykuł 7

Załącznik do Umowy między Europejską Wspólnotą Gospodarcą a Republiką Wybrzeża Kości Słoniowej w sprawie połowów

na wodach przybrzeżnych Wybrzeża Kości Słoniowej zostaje zastąpiony Załącznikiem do niniejszego Protokołu.

Artykuł 8

Komisja Europejska i władze Wybrzeża Kości Słoniowej podejmują wszelkie właściwe w celu oceny stanu zasobów rybnych.

W tym celu tworzy się wspólny komitet naukowy, którego spotkania odbywają się regularnie i co najmniej raz w roku. Komitet ten składa się z naukowców wybranych za wspólnym porozumieniem obu stron.

Obie strony, na podstawie wniosków komitetu naukowego i w świetle najlepszych osiągalnych opinii naukowych, odbywają konsultacje w ramach komisji mieszanej, o której mowa w artykule 10 Umowy, w celu ustalenia w danym wypadku, za wspólnym porozumieniem, możliwości i warunków połowów.

Artykuł 9

Deklaracja Międzynarodowej Organizacji Pracy dotycząca podstawowych zasad i praw w pracy ma pełne zastosowanie w przypadku marynarzy zamustrowanych na statkach Wspólnoty Europejskiej. Dotyczy to w szczególności wolności zrzeszania się i rzeczywistego uznawania prawa do rokowań zbiorowych pracowników oraz eliminowania dyskryminacji w dziedzinie zatrudnienia i wykonywania zawodu.

Umowy o pracę lokalnych marynarzy, których kopie zostaną przesłane sygnatariuszom, są ustalane między przedstawicielem/przedstawicielami armatorów a marynarzami i/lub ich związkami zawodowymi lub ich przedstawicielami w powiązaniu z właściwymi władzami lokalnymi. Umowy te zapewniają marynarzom możliwość korzystania z mającego do nich zastosowanie systemu ubezpieczeń społecznych, obejmującego ubezpieczenie na wypadek śmierci, choroby i wypadku. Warunki wynagrodzenia lokalnych marynarzy/rybaków nie mogą być gorsze od warunków mających zastosowanie do załóg sygnatariusza umowy o rybołówstwie i w żadnym wypadku gorsze od norm Międzynarodowej Organizacji Pracy.

W przypadku gdy pracodawcą jest spółka lokalna, umowa o zatrudnieniu powinna zawierać nazwę armatora i państwa, pod którego banderą pływa statek.

Ponadto armator zapewnia lokalnym marynarzom warunki życia i pracy na statku podobne do tych, z których korzystają marynarze Wspólnoty Europejskiej.

Artykuł 10

Niniejszy Protokół wchodzi w życie z datą jego podpisania.

Niniejszy Protokół obowiązuje od dnia 1 lipca 2004 r.

ZAŁĄCZNIK

OKREŚLAJĄCY WARUNKI DOKONYWANIA POŁOWÓW PRZEZ STATKI WSPÓLNOTY W STREFIE POŁOWOWEJ WYBRZEŻA KOŚCI SŁONIOWEJ**A. Formalności stosowane przy składaniu wniosków i wydawaniu licencji**

Właściwe władze Wspólnoty, za pośrednictwem delegacji Komisji Europejskiej na Wybrzeżu Kości Słoniowej, przedstawiają Ministerstwu Produkcji Zwierzęcej i Zasobów Rybnych (zwanemu dalej „Ministerstwem”) wniosek dla każdego statku, który chce dokonywać połowów na mocy Umowy.

Wniosek jest sporządzany na formularzu przewidzianym do tego celu przez Wybrzeże Kości Słoniowej, którego wzór znajduje się w dodatku 1.

Do każdego wniosku o wydanie licencji połowowej należy dołączyć dowód wpłaty należności za okres jej obowiązywania.

Należności zawierają wszystkie podatki krajowe i lokalne, z wyjątkiem kosztów z tytułu świadczenia usług i podatków portowych.

Ministerstwo podaje do wiadomości, przed wejściem w życie Umowy, wszelkie informacje dotyczące rachunków bankowych używanych do dokonywania wpłat należności.

Licencja jest przyznawana danemu statkowi i nie może być przeniesiona.

Jednakże w przypadku siły wyższej i na wniosek Komisji Europejskiej licencję jednego statku zastępuje się nową licencją dla innego statku o cechach charakterystycznych podobnych do tych posiadanych przez pierwszy statek. Armator statku, którego licencja ma być zastąpiona, zwraca wycofaną licencję do Ministerstwa za pośrednictwem delegacji Komisji Europejskiej na Wybrzeżu Kości Słoniowej.

Nowa licencja zawiera:

- datę wydania,
- stwierdzenie, że nowa licencja unieważnia i zastępuje licencję poprzedniego statku.

Za pozostały okres ważności nie uiszcza się należności przewidzianej w artykule 4 ustęp 2 Umowy.

1. Licencje są wydawane delegacji Komisji Europejskiej na Wybrzeżu Kości Słoniowej w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku przez Ministerstwo.
2. Oryginał licencji należy stale przechowywać na pokładzie statku i okazywać na każde żądanie właściwych władz Wybrzeża Kości Słoniowej.

Jednakże w przypadku kliprów tuńczykowych, sejnerów tuńczykowych i takłowców powierzchniowych Ministerstwo, po otrzymaniu od Komisji Europejskiej potwierdzenia dokonania przedpłaty, wpisuje dany statek na listę statków dopuszczonych do łowienia, która zostaje przekazana władzom kontrolnym Wybrzeża Kości Słoniowej. W oczekiwaniu na otrzymanie oryginału licencji może być dostarczona (faksem) kopia już wystawionej licencji, którą należy przechowywać na pokładzie statku.

3. Trawlery mające zezwolenie na podstawie artykułu 2 Umowy są zobowiązane do zgłaszania w Ministerstwie wszelkich zmian cech charakterystycznych statku figurujących na licencji w momencie jej wydania oraz tych wymienionych w dodatku 1.
4. Każda zmiana tonażu brutto (GT) trawlera wymaga złożenia nowego wniosku o wydanie licencji.

B. Przepisy stosowane w przypadku kliprów tuńczykowych, sejnerów tuńczykowych i takłowców powierzchniowych

1. Licencja jest ważna przez okres jednego roku. Może zostać odnowiona.
2. Należności zostały ustalone na kwotę 25 EUR od złowionej tony w wyłącznej strefie ekonomicznej (WSE) Wybrzeża Kości Słoniowej.

3. Licencja dla kliprów tuńczykowych, sejnerów tuńczykowych i taklowców powierzchniowych jest wydawana po uiszczeniu zaliczki ryczałtowej w wysokości 375 EUR rocznie od każdego klipra tuńczykowego, 2 750 EUR rocznie od każdego sejnera tuńczykowego i 1 000 EUR rocznie od każdego taklowca powierzchniowego.
4. Końcowe rozliczenie należności za rok połowowy zostaje sporządzone przez Komisję Europejską na koniec każdego roku kalendarzowego na podstawie deklaracji połowowych sporządzonych przez każdego armatora i potwierdzonych przez instytuty naukowe odpowiedzialne za sprawdzanie danych połowów, takie jak Institut de Recherche pour le Développement (IRD), Instituto Español de Oceanografía (IEO) i Instituto Português de Investigação Marítima (IPIMAR), z jednej strony, a Centrum Badań Oceanograficznych Wybrzeża Kości Słoniowej, z drugiej strony. Rozliczenie to jest jednocześnie przedstawiane miejscowym służbom rybołówstwa i armatorom. Każda ewentualna dodatkowa należność musi zostać uiszczona przez armatorów służbom rybołówstwa Wybrzeża Kości Słoniowej najpóźniej w ciągu 30 dni od notyfikacji końcowego rozliczenia.

Jednakże, jeśli końcowe rozliczenie będzie niższe od kwoty zaliczki określonej powyżej, pozostała kwota nie będzie zwracana armatorowi.

5. Część należności płaconych w ramach postanowień niniejszego artykułu przeznacza się na utrzymanie i rozwój rybołówstwa.

Władze Wybrzeża Kości Słoniowej podaje do wiadomości, przed wejściem w życie Umowy, wszelkie informacje dotyczące rachunków używanych do dokonywania wpłat należności.

C. Przepisy stosowane w przypadku trawlerów zamrażalni

1. Licencje dla trawlerów zamrażalni są ważne przez okres jednego roku, sześciu lub trzech miesięcy. Mogą być odnawiane.
2. Należności za licencje roczne wynoszą 100 EUR/GT od statku.

Należności za okres poniżej 1 roku są płacone *pro rata temporis*. Są one podwyższone odpowiednio o 3 % i 5 % za licencje półroczne i kwartalne.

D. Deklaracje połowowe

1. Statki, które mają w ramach Umowy pozwolenie na łowienie w strefie połowowej Wybrzeża Kości Słoniowej, przedstawiają dane dotyczące połowów służbom rybołówstwa wraz z kopią dla delegacji Komisji Europejskiej na Wybrzeżu Kości Słoniowej i za jej pośrednictwem, zgodnie z następującymi wytycznymi:
 - a) trawlerzy deklaruje swoje połowy na podstawie wzoru załączonego w dodatku 2. Deklaracje takie są deklaracjami miesięcznymi i są przedstawiane co najmniej raz na kwartał;
 - b) klipry tuńczykowe, sejnery tuńczykowe i taklowce powierzchniowe prowadzą dziennik połowów według wzoru załączonego w dodatku 3 dla taklowców powierzchniowych i w dodatku 4 dla kliprów i sejnerów, w czasie każdego okresu połowów spędzonego w strefie połowowej Wybrzeża Kości Słoniowej. Dziennik musi być wypełniany także przy braku połowów.

Formularz jest albo odbierany w porcie przez właściwe służby Centrum Badań Oceanograficznych Wybrzeża Kości Słoniowej, albo wysyłany do tych służb w terminie 45 dni od zakończenia rejsu połowowego w strefie połowowej Wybrzeża Kości Słoniowej.

Kopie tych dokumentów są wysyłane do Ministerstwa i do instytutów naukowych, o których mowa w punkcie B) ustęp 4.

Formularze muszą być czytelnie wypełnione i podpisane przez kapitana statku. Ponadto w okresie, w którym statek określony powyżej nie znajduje się na wodach Wybrzeża Kości Słoniowej, kapitan ma obowiązek wypełnić wspomniany wyżej dziennik pokładowy z adnotacją „Poza WSE Wybrzeża Kości Słoniowej”.

2. W przypadku naruszenia tych postanowień władze Wybrzeża Kości Słoniowej zachowują prawo do zawieszenia licencji statku dopuszczającego się naruszenia aż do czasu spełnienia wymaganych formalności. W takim przypadku należy bezzwłocznie powiadomić delegację Komisji Europejskiej na Wybrzeżu Kości Słoniowej.

E. Wyładowanie połowów

Tuńczykowce i taklowce powierzchniowe, które wyładowują swoje połowy w porcie Wybrzeża Kości Słoniowej, starają się oddać swoje dodatkowe połowy do dyspozycji miejscowych operatorów ekonomicznych, w cenie rynku lokalnego, w ramach wolnej konkurencji.

Ponadto tuńczykowce Wspólnoty Europejskiej biorą udział w zaopatrywaniu miejscowych wytwórni konserw z tuńczyka po cenie ustalonej za wspólnym porozumieniem armatorów Wspólnoty Europejskiej i miejscowych operatorów ekonomicznych na podstawie bieżących cen na rynku międzynarodowym. Należności będą regulowane w walucie wymiennej. Harmonogram wyładowań musi być ustalony za wspólnym porozumieniem armatorów Wspólnoty Europejskiej i miejscowych operatorów ekonomicznych.

F. Strefy połowowe

1. Mając na uwadze ochronę tarlisk i rzemiosła rybackiego, zabrania się statkom Wspólnoty Europejskiej, posiadającym licencje połowowe, dokonywania połowów określonych w artykule 2 Umowy, w strefie obejmującej:
 - 12 mil morskich od wybrzeża w przypadku sejnierów zamrażalni tuńczykowych, kliprów i taklowców powierzchniowych,
 - 6 mil morskich od wybrzeża w przypadku trawlerów zamrażalni.
2. Jednakże kliprom tuńczykowym łowiącym na żywą przynętę zezwala się na łowienie tej przynęty w wyżej określonej strefie zabronionej w celu zaopatrzenia się w przynętę wyłącznie na własne potrzeby.

G. Wejście i wyjście ze strefy

W ciągu 3 godzin po każdym wejściu i wyjściu ze strefy oraz co 3 dni w czasie dokonywania połowów na wodach Wybrzeża Kości Słoniowej statki zobowiązane są powiadamiać bezpośrednio Ministerstwo, najlepiej za pomocą faksu (+225 21 35 04 09), a w przypadku statków nieposiadających faksu – przez radio lub Internet (e-mail: dphcotedivoire@avisocci), o swojej pozycji oraz połowach przetrzymywanych na pokładzie.

Numer faksu i częstotliwość radiowa są podawane w momencie wydawania licencji połowowej.

Kopia komunikatów przesyłanych przez faks lub nagrań komunikatów radiowych jest przechowywana przez Ministerstwo i armatorów do momentu zatwierdzenia przez każdą ze stron końcowego rozliczenia należności określonych w punkcie B.

Statek przyłapany na dokonywaniu połowów bez powiadomienia Ministerstwa o swej obecności jest traktowany jako statek bez licencji i podlega sankcjom przewidzianym prawem Wybrzeża Kości Słoniowej.

H. Wymiary oczek sieci

Minimalne dozwolone wymiary oczek sieci (sieć rozciągnięta) wynoszą:

- a) 40 mm dla trawlerów zamrażalni łowiących skorupiaki w toni wodnej;
- b) 70 mm dla trawlerów zamrażalni łowiących głowonogi;
- c) 60 mm dla trawlerów zamrażalni łowiących ryby;
- d) w przypadku tuńczyka stosuje się normy zalecane przez Międzynarodową Komisję Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT).

I. Zamustrowanie marynarzy

Armatorzy posiadający licencje połowowe przewidziane w umowie biorą udział w praktycznym szkoleniu zawodowym pracowników Wybrzeża Kości Słoniowej na następujących warunkach i w zakresie:

1. Każdy armator trawlera zobowiązuje się zatrudnić:
 - 1 marynarza przypadającego na statki poniżej 460 GT;
 - 2 marynarzy przypadających na statki pomiędzy 460 GT a 550 GT;
 - 3 marynarzy przypadających na statki powyżej 550 GT.

Armatorzy tuńczykowców i taklowców powierzchniowych zobowiązują się zatrudnić marynarzy z Wybrzeża Kości Słoniowej na następujących warunkach i w zakresie:

- w przypadku floty kliprów tuńczykowych na rejs połowowy w strefie Wybrzeża Kości Słoniowej zatrudnionych będzie 4 miejscowych marynarzy. Obowiązek zamustrowania marynarzy na klipry nie może przekraczać liczby jednego marynarza na statek;
- w przypadku floty sejnerów tuńczykowych zatrudnionych będzie 30 miejscowych marynarzy;
- w przypadku floty taklowców powierzchniowych na rejs połowowy w strefie Wybrzeża Kości Słoniowej zatrudnionych będzie 4 miejscowych marynarzy. Obowiązek zamustrowania marynarzy na taklowce powierzchniowe nie może przekraczać liczby jednego marynarza na statek.

Powyższe ograniczenia nie wykluczają dodatkowego zamustrowania miejscowych marynarzy na wniosek armatorów.

Marynarze z Wybrzeża Kości Słoniowej zostaną wybrani przez armatorów spośród zawodowych marynarzy zatwierdzanych przez Ministerstwo.

2. Wynagrodzenie tych marynarzy jest do ustalenia, przed wydaniem licencji, za obopólną zgodą, przez armatorów lub ich przedstawicieli oraz przez Ministerstwo; obowiązek wynagrodzenia spoczywa na armatorze i obejmuje zabezpieczenie socjalne, któremu marynarz podlega (m.in. ubezpieczenie na życie, od wypadku, choroby).
3. W przypadku niezamustrowania armatorzy trawlerów, kliprów tuńczykowych, sejnerów tuńczykowych i taklowców powierzchniowych muszą zapłacić za rejs połowowy kwotę ryczałtową równą wynagrodzeniom marynarzy niezamustrowanych, na podstawie liczby dni spędzonych w wyłącznej strefie ekonomicznej Wybrzeża Kości Słoniowej.

Suma ta zostanie wykorzystana na szkolenie marynarzy z Wybrzeża Kości Słoniowej i przelana na rachunek wskazany przez Ministerstwo.
4. Każdy statek musi przyjąć na pokład jednego stażystę zaproponowanego przez Ministerstwo i zaakceptowanego przez kapitana statku. Warunki stażu na statku powinny być, w miarę możliwości, takie same, jak w przypadku personelu na tym samym poziomie. Koszty związane z pobytem stażysty na statku ponosi państwo Wybrzeża Kości Słoniowej.

J. Obserwatorzy naukowci

Na wniosek Ministerstwa statki łowiące w wyłącznej strefie ekonomicznej Wybrzeża Kości Słoniowej muszą zabrać na pokład obserwatora naukowego, który jest traktowany jako urzędnik. To samo odnosi się, w miarę możliwości, do warunków jego zakwaterowania. Czas przebywania obserwatora na pokładzie jest ustalany przez Ministerstwo, z tym że generalnie nie powinien przekraczać terminu koniecznego do spełnienia jego obowiązków. Na pokładzie obserwator:

- obserwuje dokonywanie połowów przez statki,
- sprawdza pozycję statków zaangażowanych w działalność połowową,
- bierze udział w procedurze pobierania próbek biologicznych w ramach programów naukowych,
- sporządza wykaz sprzętu używanego do połowów,
- sprawdza dane dotyczące połowów w strefie Wybrzeża Kości Słoniowej zamieszczone w dzienniku pokładowym.

Podczas swojego pobytu na statku obserwator:

- podejmuje wszelkie działania, aby warunki jego zaokrętowania oraz obecność na pokładzie statku nie zakłócały ani nie hamowały działań w zakresie rybołówstwa,
- szanuje mienie i sprzęt znajdujący się na pokładzie oraz poufność wszystkich dokumentów należących do danego statku,
- sporządza sprawozdanie z działalności, które jest przekazywane Ministerstwu wraz z kopią dla Delegacji Komisji Europejskiej.

Warunki zaokrętowania obserwatora są ustalane za wspólną zgodą armatora lub jego przedstawiciela i Ministerstwa. Armatorzy trawlerów muszą uiścić w tym samym czasie co należność kwotę 3 EUR od GT rocznie, *pro rata temporis* od statku dokonującego połowów w wodach Wybrzeża Kości Słoniowej. Kwota ta jest przelewana na rachunek bankowy wskazany przez Ministerstwo. Armatorzy sejnerów i kliprów tuńczykowych oraz taklowców powierzchniowych wpłacają na rachunek rządu Wybrzeża Kości Słoniowej kwotę 10 EUR za dzień obecności każdego zaokrętowanego obserwatora. Koszty związane z przybyciem i odjazdem obserwatora ponosi armator, jeśli nie jest on w stanie zaokrętować i wyokrętować obserwatora w porcie na Wybrzeżu Kości Słoniowej ustalonym wspólnie z Ministerstwem.

W razie nieobecności obserwatora w ustalonym miejscu i czasie oraz w ciągu następnych dwunastu godzin armator zostaje automatycznie zwolniony z obowiązku zaokrętowania obserwatora.

Wynagrodzenie i świadczenia socjalne obserwatora należą do obowiązków państwa Wybrzeża Kości Słoniowej.

K. Inspekcja i kontrola

Na wniosek władz Wybrzeża Kości Słoniowej statki Wspólnoty działające w ramach umowy mają obowiązek umożliwić i ułatwić wejście na pokład i wypełnienie funkcji urzędnikom z Wybrzeża Kości Słoniowej odpowiedzialnym za inspekcję i kontrolę działalności połowowej.

Czas przebywania tych funkcjonariuszy na pokładzie nie może przekraczać czasu koniecznego do wypełnienia ich obowiązków.

L. Procedura w przypadku zajęcia

1. Delegacja Komisji Europejskiej na Wybrzeżu Kości Słoniowej jest informowana w ciągu trzech dni roboczych o każdorazowym zajęciu statku dokonującego połowów pod banderą Państwa Członkowskiego Wspólnoty Europejskiej i działającego w ramach niniejszego protokołu, znajdującego się wewnątrz wyłącznej strefy ekonomicznej Wybrzeża Kości Słoniowej. W tym samym czasie otrzymuje krótkie sprawozdanie na temat okoliczności i przyczyn, które doprowadziły do tego zajęcia.
2. Przed podjęciem ewentualnych działań względem kapitana lub wyposażenia i ładunku statku, oprócz tych mających na celu zachowanie dowodów związanych z domniemanym naruszeniem prawa, musi się odbyć zebranie pojednawcze w terminie jednego dnia roboczego od otrzymania informacji pomiędzy Delegacją Komisji Europejskiej na Wybrzeżu Kości Słoniowej, Ministerstwem i innymi organami kontroli, z ewentualnym udziałem przedstawiciela zainteresowanego Państwa Członkowskiego. Podczas takiego zebrania strony wymieniają między sobą wszelkie informacje i dokumenty, które mogą okazać się pomocne w wyjaśnieniu zaistniałych okoliczności faktycznych. Armator, lub jego przedstawiciel, jest informowany o wyniku takiego zebrania oraz o wszelkich środkach, które mogą wyniknąć z tego zajęcia.
3. Przed wszczęciem jakiegokolwiek postępowania sądowego dąży się do rozwiązania sprawy domniemanego naruszenia w drodze postępowania ugodowego. Postępowanie to kończy się najpóźniej w ciągu trzech dni roboczych po poinformowaniu Delegacji Komisji Europejskiej.
4. Jeśli sprawa nie może być rozwiązana w drodze postępowania ugodowego, a kapitan został postawiony przed organem sądowym Wybrzeża Kości Słoniowej, właściwe władze ustalają w terminie dwóch dni roboczych kaucję w rozsądnej kwocie, po zakończeniu postępowania ugodowego, w oczekiwaniu na decyzję sądową. Jest ona zwracana przez władze, gdy tylko kapitan danego statku zostanie decyzją sądu niewinny.
5. Statek i jego wyposażenie zostają zwolnione:
 - po zakończeniu zebrania pojednawczego, jeśli ustalenia na to pozwolą, lub
 - po otrzymaniu wpłaty ewentualnej grzywny (postępowanie ugodowe), lub
 - po złożeniu kaucji bankowej (procedura sądowa).
6. W przypadku gdy jedna ze stron uważa, że odnośnie do problemu lub sporu ma zastosowanie wyżej określona procedura, może poprosić strony będące sygnatariuszami niniejszego protokołu o niezwłoczną konsultację.

Dodatek 1

MINISTERSTWO PRODUKCJI
ZWIERZĘCEJ I ZASOBÓW RYBOŁÓWSTWA
BP V 84 Abidżan
(Republika Wybrzeża Kości Słoniowej)

REPUBLIKA WYBRZEŻA
KOŚCI SŁONIOWEJ
UNIA-DYSCYPLINA-PRACA

WNIOSEK O WYDANIE LICENCJI NA POŁOWY MORSKIE

CZĘŚĆ A

1. Nazwa właściciela/armatora:
2. Obywatelstwo właściciela/armatora:
3. Siedziba handlowa właściciela/armatora:
-
-

CZĘŚĆ B

(Wypełniana przez każdy statek)

1. Okres ważności:
2. Nazwa statku:
3. Rok budowy:
4. Bandera pochodzenia:
5. Aktualna bandera:
6. Data otrzymania aktualnej bandery:
7. Rok nabycia:
8. Port macierzysty i numer rejestracyjny:
9. Strefy działania:
10. Rodzaj połowu:
11. Pojemność brutto:
12. Pojemność netto:
13. Sygnał wyborczy radiowy:
14. Długość całkowita (w metrach):
15. Dziobnica (w metrach):
16. Przeglębienie (w metrach):
17. Materiał konstrukcji kadłuba:
18. Moc napędu głównego:
19. Prędkość (węzły):
20. Kajuty:
21. Objętość zbiorników (w m³):
22. Objętość ładowni na ryby (w m³):
23. Objętość zamrażania (tony/24 h) i używany system:
24. Kolor kadłuba:
25. Kolor nadbudówki:
26. Liczba miejsc załogi:

27. Wyposażenie pokładowe do komunikacji:

Typ	Marka	Model	Moc (wat)	Rok budowy	Częstotliwości	
					Odbiór	Nadawanie

28. Sprzęt nawigacyjny i wykrywający:

Typ	Marka	Model

29. Używane jednostki pomocnicze (dla każdego statku):

29.1. Pojemność brutto:

29.2. Długość całkowita (w metrach):

29.3. Dziobnica (w metrach):

29.4. Przeglębienie (w metrach):

29.5. Materiał konstrukcyjny kadłuba:

29.6. Moc głównego napędu:

29.7. Prędkość (węzły):

30. Pomocniczy sprzęt powietrzny do wykrywania ryb (nawet jeśli nie jest zainstalowany na pokładzie):

31. Port macierzysty:

32. Nazwisko kapitana:

33. Adres:

34. Obywatelstwo kapitana:

Załączyć:

- trzy kolorowe fotokopie statku (widok z boku), jednostek pomocniczych i pomocniczego sprzętu powietrznego do wykrywania ryb,
- ilustrację i szczegółowy opis używanego sprzętu rybackiego,
- dokument stwierdzający, że przedstawiciel właściciela/armatora jest uprawniony do podpisania niniejszego wniosku.

.....
(Data złożenia podania).....
(Podpis przedstawiciela właściciela/armatora)

(Akty przyjęte na mocy Tytułu VI Traktatu o Unii Europejskiej)

DECYZJA RAMOWA RADY 2005/214/WSiSW

z dnia 24 lutego 2005 r.

w sprawie stosowania zasady wzajemnego uznawania do kar o charakterze pieniężnym

RADA UNII EUROPEJSKIEJ

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 31 lit. a) oraz art. 34 ust. 2 lit. b),

uwzględniając inicjatywę Zjednoczonego Królestwa, Republiki Francuskiej i Królestwa Szwecji ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rada Europejska na posiedzeniu w Tampere w dniach 15 i 16 października 1999 r. zatwierdziła zasadę wzajemnego uznawania, która powinna stanowić podstawę współpracy sądowej w Unii, zarówno w sprawach cywilnych, jak i karnych.
- (2) Zasada wzajemnego uznawania powinna mieć zastosowanie do kar o charakterze pieniężnym, wymierzonych przez organy sądowe lub administracyjne, w celu ułatwienia egzekwowania takich kar w Państwie Członkowskim innym niż Państwo, w którym wymierzono kary.
- (3) W dniu 29 listopada 2000 r. Rada, zgodnie z konkluzjami z Tampere, przyjęła program środków w celu wprowadzania w życie zasady wzajemnego uznawania orzeczeń w sprawach karnych ⁽³⁾ i przyznała pierwszeństwo przyjęciu przepisów w sprawie stosowania zasady wzajemnego uznawania kar o charakterze pieniężnym (środek 18).
- (4) Niniejsza decyzja ramowa powinna obejmować także kary o charakterze pieniężnym wymierzane w związku z naruszeniem przepisów ruchu drogowego.
- (5) Niniejsza decyzja ramowa szanuje prawa podstawowe i przestrzega zasad uznanych w art. 6 Traktatu i wyrażonych w Karcie Praw Podstawowych Unii Europejskiej ⁽⁴⁾, szczególnie w jej rozdziale VI. Żaden z przepisów niniejszej decyzji ramowej nie może być interpretowany jako zakazujący odmowy wykonania orzeczenia, jeśli istnieją

oparte na obiektywnych przesłankach podstawy, aby przypuszczać, że kara o charakterze pieniężnym została wymierzona w celu ukarania osoby ze względu na jej płeć, rasę, religię, pochodzenie etniczne, przynależność państwową, język, poglądy polityczne albo orientację seksualną lub że sytuacja tej osoby może ulec pogorszeniu z jednego z powyższych powodów.

- (6) Niniejsza decyzja ramowa nie uniemożliwia Państwu Członkowskiemu stosowania własnych przepisów konstytucyjnych dotyczących sprawiedliwego procesu sądowego, wolności stowarzyszania się, wolności prasy i wolności wyrażania opinii w innych mediach,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ RAMOWĄ:

Artykuł 1

Definicje

Do celów niniejszej decyzji ramowej:

- a) „orzeczenie” oznacza prawomocne orzeczenie nakazujące osobie fizycznej lub prawnej uiszczenie kary o charakterze pieniężnym, wydane przez:
 - i) sąd państwa wydającego w odniesieniu do przestępstwa lub wykroczenia zgodnie z prawem państwa wydającego;
 - ii) organ państwa wydającego inny niż sąd w odniesieniu do przestępstwa lub wykroczenia zgodnie z prawem państwa wydającego, pod warunkiem że dana osoba miała możliwość skierowania sprawy do rozstrzygnięcia przez sąd właściwy także w sprawach karnych;
 - iii) organ państwa wydającego inny niż sąd w odniesieniu do czynów podlegających karze zgodnie z prawem państwa wydającego jako naruszenie przepisów, pod warunkiem że dana osoba miała możliwość skierowania sprawy do rozstrzygnięcia przez sąd właściwy także w sprawach karnych;
- iv) sąd właściwy także w sprawach karnych, które dotyczą orzeczenia, o którym mowa w pkt iii);

⁽¹⁾ Dz.U. C 278 z 2.10.2001, str. 4.

⁽²⁾ Dz.U. C 271E z 7.11.2002, str. 423.

⁽³⁾ Dz.U. C 12 z 15.1.2001, str. 10.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 364 z 18.12.2000, str. 1.

b) „kara o charakterze pieniężnym” oznacza zobowiązanie do zapłaty:

- i) określonej w orzeczeniu kwoty pieniężnej w związku z popełnieniem przestępstwa lub wykroczenia;
- ii) zadośćuczynienia zasądzonego w tym samym orzeczeniu na rzecz pokrzywdzonych, jeżeli pokrzywdzony nie może w ramach tego postępowania zgłaszać roszczeń cywilnoprawnych, a sąd działa w ramach wykonywania swojej właściwości w sprawach karnych;
- iii) kwoty pieniężnej na poczet kosztów postępowania sądowego lub administracyjnego prowadzącego do wydania orzeczenia;
- iv) kwoty pieniężnej na rzecz funduszu publicznego lub organizacji pomocy ofiarom określonej w tym samym orzeczeniu.

Pojęcie „kary o charakterze pieniężnym” nie obejmuje:

- nakazu konfiskaty przedmiotów służących do popełnienia przestępstwa lub wykroczenia, lub korzyści uzyskanych z nich,
 - orzeczeń o charakterze cywilnoprawnym, wydanych w związku z roszczeniami odszkodowawczymi oraz roszczeniami o przywrócenie stanu poprzedniego, egzekwowalnych zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych ⁽¹⁾;
- c) „państwo wydające” oznacza Państwo Członkowskie, w którym orzeczenie w rozumieniu niniejszej decyzji ramowej zostało wydane;
- d) „państwo wykonujące” oznacza Państwo Członkowskie, do którego orzeczenie zostało przekazane w celu jego wykonania.

Artykuł 2

Wyznaczenie właściwych organów

1. Każde Państwo Członkowskie informuje Sekretariat Generalny Rady o tym, który organ lub organy na mocy jego prawa krajowego są organami właściwymi zgodnie z niniejszą decyzją ramową, w przypadku gdy to Państwo Członkowskie jest państwem wydającym lub wykonującym.

2. Nie naruszając przepisów art. 4, każde Państwo Członkowskie może wyznaczyć, jeśli będzie to konieczne z uwagi na organizację jego systemu wewnętrznego, jeden lub więcej organów centralnych odpowiedzialnych za administracyjne przekazywanie i odbiór orzeczeń oraz za wspomaganie właściwych organów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 12 z 16.1.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2245/2004 (Dz.U. L 381 z 28.12.2004, str. 10).

3. Sekretariat Generalny Rady udostępnia otrzymane informacje wszystkim Państwom Członkowskim i Komisji.

Artykuł 3

Prawa podstawowe

Niniejsza decyzja ramowa nie narusza obowiązku poszanowania praw podstawowych i podstawowych zasad prawnych zawartych w art. 6 Traktatu.

Artykuł 4

Przekazywanie orzeczeń i włączenie organu centralnego

1. Orzeczenie, wraz z zaświadczeniem przewidzianym w niniejszym artykule, może zostać przekazane właściwemu organom Państwa Członkowskiego, w którym osoba fizyczna lub prawna, przeciwko której wydano orzeczenie, posiada mienie lub uzyskuje dochody, zwykle zamieszkuje lub, w przypadku osoby prawnej, posiada zarejestrowaną siedzibę.

2. Zaświadczenie, którego standardowy formularz zamieszczony jest w Załączniku, musi być podpisane, a jego treść poświadczona jako zgodna z prawdą przez właściwy organ w państwie wydającym.

3. Właściwy organ w państwie wydającym przekazuje orzeczenie lub jego uwierzytelniony odpis, wraz z zaświadczeniem, bezpośrednio właściwemu organowi w państwie wykonującym za pomocą jakiegokolwiek środka umożliwiającego uzyskanie dokumentu pisemnego pozwalającego państwu wykonującemu na stwierdzenie jego autentyczności. Oryginał orzeczenia, lub jego uwierzytelniony odpis, oraz oryginał zaświadczenia należy przesłać państwu wykonującemu, na jego żądanie. Wszystkie urzędowe zawiadomienia należy również kierować bezpośrednio do powyższych właściwych organów.

4. Państwo wydające przekazuje dane orzeczenie tylko jednemu państwu wykonującemu.

5. Jeżeli właściwemu organowi w państwie wydającym nie jest znany właściwy organ w państwie wykonującym, podejmuje on niezbędne starania w celu uzyskania takiej informacji od państwa wykonującego, również poprzez punkty kontaktowe Europejskiej Sieci Sądowej ⁽²⁾.

6. Jeżeli organ państwa wykonującego, który otrzymuje orzeczenie, nie jest właściwy do uznania go oraz do podjęcia środków niezbędnych do jego wykonania, przekazuje orzeczenie z urzędu właściwemu organowi i informuje o tym odpowiednio właściwy organ w państwie wydającym.

⁽²⁾ Wspólne działanie Rady 98/428/WSiSW z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie utworzenia Europejskiej Sieci Sądowej (Dz.U. L 191 z 7.7.1998, str. 4).

7. Zjednoczone Królestwo oraz Irlandia, odpowiednio, mogą powiadomić w drodze deklaracji, że orzeczenia wraz z zaświadczeniami muszą być przekazywane za pośrednictwem ich organu lub organów centralnych określonych przez nie w deklaracji. Te Państwa Członkowskie mogą w każdym momencie, w drodze kolejnej deklaracji, ograniczyć zakres takiej deklaracji w celu rozszerzenia zakresu stosowania przepisów ust. 3. Państwa te uczynią tak, gdy zaczną w stosunku do nich obowiązywać przepisy Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen o wzajemnej pomocy prawnej. Wszystkie deklaracje składane są w Sekretariacie Generalnym Rady i notyfikowane Komisji.

Artykuł 5

Zakres

1. Następujące przestępstwa i wykroczenia, jeśli są karalne w państwie wydającym oraz zdefiniowane w sposób określony w prawie państwa wydającego, stanowią, bez konieczności weryfikacji ich karalności w obu państwach, podstawę uznania i wykonania orzeczenia, zgodnie z postanowieniami niniejszej decyzji ramowej:

- udział w organizacjach przestępczych,
- terroryzm,
- handel ludźmi,
- wykorzystywanie seksualne dzieci i pornografia dziecięca,
- nielegalny handel środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi,
- nielegalny handel bronią, amunicją i materiałami wybuchowymi,
- korupcja,
- nadużycia finansowe, w tym mające negatywny wpływ na interesy finansowe Wspólnot Europejskich w rozumieniu Konwencji z dnia 26 lipca 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich,
- pranie wpływów pieniężnych z przestępczości,
- fałszowanie walut, w tym waluty euro,
- przestępczość komputerowa,
- przestępczość w dziedzinie ochrony środowiska, w tym nielegalny handel zagrożonymi gatunkami zwierząt i roślin oraz ich odmianami,
- ułatwianie bezprawnego wjazdu i stałego przebywania,
- zabójstwo, ciężkie uszkodzenie ciała,
- nielegalny handel organami i tkankami ludzkimi,
- porwanie, bezprawne przetrzymywanie i branie zakładników,
- rasizm i ksenofobia,
- kradzież zorganizowana lub rozbój z użyciem broni,
- nielegalny handel przedmiotami kultury, w tym antykami i dziełami sztuki,
- oszustwo,
- ściąganie haraczy i wymuszanie,
- podrabianie towarów i piractwo,
- fałszowanie dokumentów urzędowych i handel nimi,
- fałszowanie środków płatniczych,
- nielegalny handel substancjami hormonalnymi i innymi środkami pobudzającymi wzrost,
- nielegalny handel materiałami jądrowymi lub radioaktywnymi,
- handel kradzionymi pojazdami,
- gwałt,
- podpalenie,
- przestępstwa podlegające jurysdykcji Międzynarodowego Trybunału Karnego,
- bezprawne zajęcie samolotu/statku,
- sabotaż,
- naruszenie przepisów ruchu drogowego, w tym łamanie przepisów dotyczących czasu prowadzenia pojazdu i okresów odpoczynku oraz przepisów dotyczących towarów niebezpiecznych,
- przemyt towarów,
- naruszenia praw własności intelektualnej,
- groźby i akty przemocy wobec osób, w tym agresywne zachowanie podczas imprez sportowych,
- uszkodzenie mienia,
- kradzież,
- przestępstwa lub wykroczenia określone przez państwo wydające w celu wykonania zobowiązań wynikających z aktów prawnych przyjętych na mocy Traktatu WE lub tytułu VI Traktatu UE.

2. Rada może w dowolnym czasie podjąć decyzję, stanowiąc jednomyślnie po konsultacji z Parlamentem Europejskim, zgodnie z art. 39 ust. 1 Traktatu UE, o dodaniu innych kategorii przestępstw lub wykroczeń do wykazu zawartego w ust. 1.

Rada rozważa, w świetle sprawozdania przedłożonego przez Komisję na podstawie art. 20 ust. 5, czy wykaz ten należy rozszerzyć lub zmienić. Rada ponownie rozważa to zagadnienie na późniejszym etapie, opierając się na sprawozdaniu ze stosowania decyzji ramowej w praktyce, sporządzonym przez Komisję w terminie 5 lat od daty określonej w art. 20 ust. 1.

3. W przypadku przestępstw lub wykroczeń innych niż objęte ust. 1 państwo wykonujące może uznać i wykonać orzeczenie z zastrzeżeniem warunku, że orzeczenie dotyczy czynu stanowiącego przestępstwo lub wykroczenie zgodnie z prawem państwa wykonującego, niezależnie od jego znamion oraz jego określenia.

Artykuł 6

Uznawanie i wykonywanie orzeczeń

Właściwe organy w państwie wykonującym uznają orzeczenie, które zostało przekazane zgodnie z art. 4, z pominięciem dalszych formalności i niezwłocznie podejmują wszelkie niezbędne środki w celu jego wykonania, o ile właściwy organ nie zdecyduje o powołaniu się na podstawy odmowy uznania lub wykonania przewidziane w art. 7.

Artykuł 7

Podstawy odmowy uznania lub wykonania

1. Właściwe organy w państwie wykonującym mogą odmówić uznania lub wykonania orzeczenia, jeżeli nie przekazano zaświadczenia przewidzianego w art. 4, jest ono niekompletne lub w sposób oczywisty jest niezgodne z treścią orzeczenia.

2. Właściwy organ w państwie wykonującym może również odmówić uznania i wykonania orzeczenia, jeżeli zostanie wykazane, że:

- a) przeciwko osobie ukaranej zostało w państwie wykonującym wydane orzeczenie dotyczące tych samych czynów lub też orzeczenie takie zostało wydane w państwie innymi niż państwo wydające lub wykonujące i zostało ono wykonane;
- b) w jednym z przypadków, określonych w art. 5 ust. 3, orzeczenie dotyczy czynów, które nie stanowią przestępstwa lub wykroczenia w świetle prawa państwa wykonującego;

c) wykonanie orzeczenia uległo przedawnieniu zgodnie z prawem państwa wykonującego, w przypadku gdy orzeczenie dotyczy czynu, który podlega jurysdykcji państwa wykonującego zgodnie z jego prawem;

d) orzeczenie dotyczy czynów, które:

- i) w świetle prawa państwa wykonującego uważa się za popełnione w całości bądź w części na terytorium państwa wykonującego lub w miejscu traktowanym jak jego terytorium; lub
- ii) zostały popełnione poza terytorium państwa wydającego, a prawo państwa wykonującego nie dopuszcza ścigania takiego rodzaju przestępstw lub wykroczeń, jeśli zostały one popełnione poza jego terytorium;

e) zgodnie z prawem państwa wykonującego istnieje immunitet uniemożliwiający wykonanie orzeczenia;

f) orzeczenie zostało wydane przeciwko osobie fizycznej, która zgodnie z prawem państwa wykonującego ze względu na swój wiek nie może zostać pociągnięta do odpowiedzialności karnej za czyny, w odniesieniu do których wydano orzeczenie;

g) zgodnie z zaświadczeniem przewidzianym w art. 4, osoba, której ono dotyczy:

- i) w przypadku procedury pisemnej, nie została poinformowana, zgodnie z prawem państwa wydającego, osobiście lub za pośrednictwem przedstawiciela ustanowionego zgodnie z przepisami krajowymi o swoim prawie do kwestionowania słuszności zarzutów oraz o ograniczeniach czasowych takiego środka prawnego; lub

- ii) nie stawiła się osobiście, chyba że w zaświadczeniu stwierdzono, iż:

— osoba ta została zgodnie z prawem państwa wydającego powiadomiona osobiście lub za pośrednictwem przedstawiciela ustanowionego zgodnie z krajowymi przepisami proceduralnymi, lub

— że osoba ta stwierdziła, że nie kwestionuje słuszności zarzutów;

h) kara o charakterze pieniężnym jest niższa niż 70 EUR lub równowartość tej kwoty.

3. W przypadkach określonych w ust. 1 i ust. 2 lit. c) i g) przed podjęciem decyzji o odmowie uznania i wykonania orzeczenia w całości lub w części właściwy organ w państwie wykonującym porozumiewa się przy użyciu odpowiednich środków z właściwym organem w państwie wydającym i w odpowiednich przypadkach zwraca się z prośbą o niezwłoczne dostarczenie wszelkich niezbędnych informacji.

Artykuł 8

Określenie kwoty do zapłaty

1. W przypadku stwierdzenia, że orzeczenie dotyczy czynów, które nie zostały popełnione na terytorium państwa wydającego, państwo wykonujące może zdecydować o obniżeniu kwoty egzekwowanej kary o charakterze pieniężnym do wysokości maksymalnej kary za te same czyny przewidzianej w prawie krajowym państwa wykonującego, w przypadkach, w których takie czyny podlegają jurysdykcji tego państwa.

2. Właściwy organ w państwie wykonującym w razie potrzeby przelicza wysokość kary na walutę państwa wykonującego po kursie wymiany obowiązującym w dniu wymierzenia kary.

Artykuł 9

Prawo regulujące wykonanie

1. Bez uszczerbku dla ust. 3 niniejszego artykułu i art. 10, wykonanie orzeczenia podlega prawu państwa wykonującego w taki sam sposób, jak egzekwowanie kar o charakterze pieniężnym wymierzonych przez państwo wykonujące. O postępowaniu egzekucyjnym i podejmowanych w związku z nim środkach, łącznie z przyczynami jego umorzenia, decydują wyłącznie organy państwa wykonującego.

2. W przypadku gdy osoba ukarana może przedstawić dowód uiszczenia kary w całości lub w części w jednym z państw, właściwy organ państwa wykonującego porozumiewa się z właściwym organem państwa wydającego w sposób określony w art. 7 ust. 3. Kwoty ściągnięte w jakikolwiek sposób na poczet kary w którymkolwiek państwie są odliczane w całości od kwoty, która ma być wyegzekwowana w państwie wykonującym.

3. Kara o charakterze pieniężnym nałożona na osobę prawną podlega egzekucji, nawet jeżeli państwo wykonujące nie uznaje zasady odpowiedzialności karnej osób prawnych.

Artykuł 10

Pozbawienie wolności lub inna kara stosowana zastępczo w przypadku nieściągalności kary o charakterze pieniężnym

W przypadku gdy wykonanie orzeczenia w całości lub w części jest niemożliwe, państwo wykonujące może zastosować kary zastępcze, w tym karę pozbawienia wolności, jeżeli jego prawo przewiduje to w takich przypadkach, a państwo wydające zezwoliło na zastosowanie takich kar zastępczych w zaświadczeniu, o którym mowa w art. 4. Wymiar kary zastępczej jest określany zgodnie z prawem państwa wykonującego, lecz nie przekracza maksymalnego wymiaru określonego w zaświadczeniu przekazanym przez państwo wydające.

Artykuł 11

Amnestia, ułaskawienie, rewizja orzeczenia

1. Państwo wydające oraz państwo wykonujące może udzielić amnestii lub ułaskawienia.

2. Bez uszczerbku dla art. 10, jedynie państwo wydające może rozstrzygnąć wnioski o rewizję orzeczenia.

Artykuł 12

Zakończenie egzekucji

1. Właściwy organ państwa wydającego niezwłocznie powiadamia właściwy organ państwa wykonującego o wszelkich orzeczeniach lub środkach powodujących wygaśnięcie wykonalności orzeczenia lub powodujących jego wycofanie z państwa wykonującego z jakiegokolwiek innego powodu.

2. Państwo wykonujące zaprzestaje wykonywania orzeczenia bezpośrednio po powiadomieniu go o takim orzeczeniu lub środku przez właściwy organ państwa wydającego.

Artykuł 13

Kwoty uzyskane z egzekucji orzeczeń

Kwoty uzyskane z egzekucji orzeczeń przypadają państwu wykonującemu, o ile państwo wydające i wykonujące nie postanowiły inaczej, szczególnie w sprawach, o których mowa w art. 1 lit. b) pkt ii).

Artykuł 14

Powiadomienie przez państwo wykonujące

Właściwy organ państwa wykonującego niezwłocznie powiadamia właściwy organ państwa wydającego za pomocą jakiegokolwiek środka umożliwiającego uzyskanie dokumentu pisemnego o:

- przekazaniu orzeczenia właściwemu organowi, zgodnie z art. 4 ust. 6;
- decyzjach o odmowie uznania i wykonania orzeczenia, zgodnie z art. 7 lub art. 20 ust. 3, wraz z ich uzasadnieniem;
- niewykonaniu orzeczenia w całości lub w części z powodów określonych w art. 8, art. 9 ust. 1 i 2, oraz w art. 11 ust. 1;

- d) wykonaniu orzeczenia – bezpośrednio po zakończeniu jego wykonywania;
- e) zastosowaniu kary zastępczej, zgodnie z art. 10.

Artykuł 15

Skutki przekazania orzeczenia

1. Z zastrzeżeniem ust. 2, państwo wydające nie może prowadzić egzekucji orzeczenia przekazanego zgodnie z art. 4.
2. Przywrócenie prawa wykonania orzeczenia przez państwo wydające następuje:
 - a) po powiadomieniu go przez państwo wykonujące o całkowitym lub częściowym niewykonaniu lub odmowie uznania lub wykonania orzeczenia na podstawie art. 7, z wyjątkiem art. 7 ust. 2 lit. a), na podstawie art. 11 ust. 1 lub art. 20 ust. 3; lub
 - b) gdy państwo wykonujące zostało powiadomione przez państwo wydające, że orzeczenie zostało wycofane z państwa wykonującego zgodnie z art. 12.
3. Jeżeli po przekazaniu orzeczenia zgodnie z art. 4 organ państwa wykonującego otrzyma jakąkolwiek kwotę, którą osoba ukarana zapłaciła dobrowolnie na podstawie orzeczenia, organ ten niezwłocznie informuje o tym właściwy organ w państwie wykonującym. Stosuje się art. 9 ust. 2.

Artykuł 16

Języki

1. Zaświadczenie, którego standardowy formularz zamieszczony jest w Załączniku, należy przetłumaczyć na język urzędowy lub jeden z języków urzędowych państwa wykonującego. Każde z Państw Członkowskich może, w chwili przyjęcia niniejszej decyzji ramowej lub w terminie późniejszym, oświadczyć w deklaracji złożonej w Sekretariacie Generalnym Rady, że będzie przyjmowało tłumaczenie w jednym lub kilku innych językach urzędowych instytucji Unii.
2. Wykonanie orzeczenia może zostać zawieszona na czas niezbędny do uzyskania jego tłumaczenia na koszt państwa wykonującego.

Artykuł 17

Koszty

Państwa Członkowskie nie będą dochodzić od siebie zwrotu kosztów wynikających ze stosowania niniejszej decyzji ramowej.

Artykuł 18

Stosunek do innych umów i porozumień

Niniejsza decyzja ramowa nie wyklucza stosowania dwustronnych i wielostronnych umów lub porozumień między Państwami Członkowskimi w zakresie, w jakim takie umowy lub porozumienia pozwalają na wyjście poza przepisy niniejszej decyzji ramowej oraz przyczyniają się do dalszego uproszczenia lub ułatwienia procedur egzekwowania kar o charakterze pieniężnym.

Artykuł 19

Terytorialny zakres stosowania

Niniejsza decyzja ramowa ma zastosowanie do Gibraltaru.

Artykuł 20

Wykonanie

1. Państwa Członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia zgodności z przepisami niniejszej decyzji ramowej do dnia 22 marca 2007 r.

2. Każde Państwo Członkowskie może ograniczyć stosowanie niniejszej decyzji ramowej przez okres nieprzekraczający 5 lat od daty jej wejścia w życie:

- a) do orzeczeń wymienionych w art. 1 lit. a) pkt i) i iv); i/lub
- b) w odniesieniu do osób prawnych, do orzeczeń odnoszących się do działań, w przypadku których europejski akt prawny przewiduje stosowanie zasady odpowiedzialności osób prawnych.

Państwo Członkowskie, które chce skorzystać z przepisów niniejszego ustępu, przekazuje Sekretarzowi Generalnemu Rady odpowiednią deklarację w tej sprawie po przyjęciu niniejszej decyzji ramowej. Deklaracja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

3. Każde Państwo Członkowskie może odmówić uznania i wykonania orzeczenia, w przypadku gdy zaświadczenie określone w art. 4 pozwala podejrzewać, że naruszone zostały prawa podstawowe lub podstawowe zasady prawne zawarte w art. 6 Traktatu. W takim przypadku zastosowanie ma procedura określona w art. 7 ust. 3.

4. Każde Państwo Członkowskie może stosować zasadę wzajemności w odniesieniu do Państwa Członkowskiego korzystającego z przepisu ust. 2.

5. Państwa Członkowskie przekazują Sekretariatowi Generalnemu Rady i Komisji tekst przepisów przenoszących do ich prawa krajowego zobowiązania nałożone na nie na mocy niniejszej decyzji ramowej. Na podstawie sprawozdania sporządzonego przez Komisję na podstawie tych informacji Rada, nie później niż 22 marca 2008 r., ocenia, w jakim zakresie Państwa Członkowskie wykonały niniejszą decyzją ramową.

6. Sekretariat Generalny Rady powiadamia Państwa Członkowskie oraz Komisję o deklaracjach złożonych zgodnie z art. 4 ust. 7 i art. 16.

7. Bez uszczerbku dla art. 35 ust. 7 Traktatu, Państwo Członkowskie, które doświadczyło ze strony innego Państwa Członkowskiego powtarzających się trudności we wzajemnym uznaniu i wykonywaniu orzeczeń lub braku działania w tym zakresie, które to problemy nie zostały rozwiązane w drodze dwustronnych konsultacji, może poinformować o tym Radę w celu umożliwienia oceny wykonania niniejszej decyzji ramowej na poziomie Państw Członkowskich.

8. Każde Państwo Członkowskie, które w danym roku kalendarzowym stosowało przepis ust. 3, na początku kolejnego roku kalendarzowego informuje Radę i Komisję o przypadkach odmowy uznania lub wykonania orzeczenia z powodów określonych w tym przepisie.

9. W terminie 7 lat od daty wejścia w życie niniejszej decyzji ramowej Komisja sporządzi sprawozdanie na podstawie otrzymanych informacji, do którego załączy wszelkie inicjatywy, które uzna za stosowne. Na podstawie sprawozdania Rada dokona przeglądu niniejszego artykułu w celu rozważenia, czy ust. 3 powinien zostać zachowany, czy zastąpiony przepisem bardziej szczegółowym.

Artykuł 21

Wejście w życie

Niniejsze decyzja ramowa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 24 lutego 2005 r.

W imieniu Rady

Przewodniczący

N. SCHMIT

ZAŁĄCZNIK

ZAŚWIADCZENIE

określone w art. 4 decyzji ramowej Rady 2005/214/WSiSW w sprawie stosowania zasady wzajemnego uznawania do kar o charakterze pieniężnym

a)

* Państwo wydające:

* Państwo wykonujące:

b) Organ, który wydał orzeczenie nakładające karę o charakterze pieniężnym:

Nazwa:

Adres:

.....

Sygnatura akt (...)

Nr tel. (numer kierunkowy kraju) (strefy/miasta)

Nr faksu (numer kierunkowy kraju) (strefy/miasta)

Adres poczty elektronicznej: (jeśli dostępny)

Języki, w których można porozumiewać się z organem wydającym

.....

Informacje dotyczące osoby/osób kontaktowych, od których można uzyskać dodatkowe informacje w celu wykonania orzeczenia lub, w odpowiednich przypadkach, w celu przekazania państwu wydającemu kwot uzyskanych z egzekucji (nazwisko, tytuł/stanowisko służbowe, nr tel., nr faksu oraz, jeśli jest dostępny, adres poczty elektronicznej):

.....

.....

- c) Organ właściwy w sprawie wykonania orzeczenia nakładającego karę o charakterze pieniężnym w państwie wydającym (jeśli inny niż organ określony w pkt. b)):

Nazwa:

.....

Adres:

.....

Nr tel. (numer kierunkowy kraju) (strefy/miasta)

Nr faksu (numer kierunkowy kraju) (strefy/miasta)

Adres poczty elektronicznej: (jeśli dostępny)

Języki, w których można porozumiewać się z organem właściwym w sprawie wykonania orzeczenia

.....

Informacje dotyczące osoby/osób kontaktowych, od których można uzyskać dodatkowe informacje w celu wykonania orzeczenia lub, w odpowiednich przypadkach, w celu przekazania państwu wydającemu kwot uzyskanych z egzekucji (nazwisko, tytuł/stanowisko służbowe, nr tel., nr faksu oraz, jeśli jest dostępny, adres poczty elektronicznej):

.....

.....

- d) Jeżeli za administracyjne przekazywanie orzeczeń nakładających kary o charakterze pieniężnym w państwie wydającym odpowiedzialny jest organ centralny:

Nazwa organu centralnego:

.....

Osoba kontaktowa, jeśli dotyczy (tytuł/stanowisko służbowe i nazwisko):

.....

Adres:

.....

Sygnatura akt

Tel. (numer kierunkowy kraju) (strefy/miasta)

Tel. (numer kierunkowy kraju) (strefy/miasta)

Adres poczty elektronicznej (jeśli dostępny):

e) Organ lub organy, z którymi można się kontaktować (w przypadku gdy wypełnione zostały pkt c) i/lub d)):

Z organem wymienionym w punkcie b)

można się kontaktować w kwestiach dotyczących:

Z organem wymienionym w punkcie c)

można się kontaktować w kwestiach dotyczących:

Z organem wymienionym w punkcie d)

można się kontaktować w kwestiach dotyczących:

f) Informacje dotyczące osób fizycznych lub prawnych, na które nałożono kary o charakterze pieniężnym:

1. W przypadku osoby fizycznej:

Nazwisko:

Imię (imiona):

Nazwisko rodowe:

Pseudonimy, jeśli dotyczy:

Płeć:

Obywatelstwo:

Numer w systemie ewidencji ludności lub numer ubezpieczenia społecznego (jeśli dostępny):

Data urodzenia:

Miejsce urodzenia:

Ostatni znany adres:

Język(-i) zrozumiałe dla danej osoby (jeśli znane):

a) Jeżeli orzeczenie przekazywane jest państwu wykonującemu, z uwagi na fakt, że osoba, przeciwko której wydano orzeczenie, stale zamieszkuje w tym państwie, należy dodać następujące informacje:

Miejsce stałego zamieszkania w państwie wykonującym:

b) Jeżeli orzeczenie przekazywane jest państwu wykonującemu z uwagi na fakt, że osoba, przeciwko której wydano orzeczenie, posiada mienie w tym państwie, należy dodać następujące informacje:

Opis mienia osoby:

Lokalizacja mienia osoby:

- c) Jeżeli orzeczenie przekazywana jest państwu wykonującemu z uwagi na fakt, że osoba, przeciwko której wydano orzeczenie, uzyskuje dochody w tym państwie, należy dodać następujące informacje:

Opis źródła/źródeł dochodu osoby:

Lokalizacja źródła/źródeł dochodu osoby:

2. W przypadku osoby prawnej:

Nazwa:

Forma osoby prawnej:

Numer rejestrowy (jeśli dostępny) ⁽¹⁾:

Zarejestrowana siedziba (jeśli takie dane są dostępne) ⁽¹⁾:

Adres osoby prawnej:

- a) Jeżeli orzeczenie przekazywane jest państwu wykonującemu z uwagi na fakt, że osoba prawna, przeciwko której wydano orzeczenie, posiada mienie w tym państwie, należy dodać następujące informacje:

Opis mienia osoby prawnej:

Lokalizacja mienia osoby prawnej:

.....

- b) Jeżeli orzeczenie przekazywana jest państwu wykonującemu z uwagi na fakt, że osoba prawna, przeciwko której wydano orzeczenie, uzyskuje dochody w tym państwie, należy dodać następujące informacje:

Opis źródła/źródeł dochodu osoby prawnej:

Lokalizacja źródła/źródeł dochodu osoby prawnej:

.....

- g) Orzeczenie nakładające karę o charakterze pieniężnym:

1. Charakter orzeczenia nakładającego karę o charakterze pieniężnym (zaznaczyć odpowiednie pole):

i) Orzeczenie sądu państwa wydającego w odniesieniu do przestępstwa lub wykroczenia zgodnie z prawem państwa wydającego.

ii) Orzeczenie organu państwa wydającego innego niż sąd w odniesieniu do przestępstwa lub wykroczenia zgodnie z prawem państwa wydającego. Niniejszym potwierdza się, że danej osobie zapewniono możliwość skierowania sprawy do rozstrzygnięcia przez sąd właściwy także w sprawach karnych.

iii) Orzeczenie organu państwa wydającego innego niż sąd w odniesieniu do czynów podlegających karze zgodnie z prawem państwa wydającego jako naruszenie przepisów. Niniejszym potwierdza się, że danej osobie zapewniono możliwość skierowania sprawy do rozstrzygnięcia przez sąd właściwy także w sprawach karnych.

iv) Orzeczenie sądu właściwego także w sprawach karnych, które dotyczy orzeczenia, o którym mowa w pkt iii).

Orzeczenie wydano dnia (data)

⁽¹⁾ Jeżeli decyzja przekazywana jest państwu wykonującemu z uwagi na fakt, że osoba prawna, przeciwko której wydano orzeczenie, posiada zarejestrowaną siedzibę w tym państwie, należy obowiązkowo wypełnić rubryki Numer rejestrowy i Siedziba.

Orzeczenie stało się prawomocne dnia (data)

Sygnatura orzeczenia (jeśli dostępna):

Kara o charakterze pieniężnym stanowi zobowiązanie do zapłaty (zaznaczyć odpowiednie pole(-a) i wpisać kwotę(-y) ze wskazaniem waluty):

i) Określonej w orzeczeniu kwoty pieniężnej w związku z popełnieniem przestępstwa lub wykroczenia.

Kwota:

ii) Zadośćuczynienia zasądzonego w tym samym orzeczeniu na rzecz pokrzywdzonych, jeżeli pokrzywdzony nie może w ramach tego postępowania zgłaszać roszczeń cywilnoprawnych, a sąd działa w ramach wykonywania swojej właściwości w sprawach karnych.

Kwota:

iii) Kwoty pieniężnej na poczet kosztów postępowania sądowego lub administracyjnego prowadzącego do wydania orzeczenia.

Kwota:

iv) Kwoty pieniężnej na rzecz funduszu publicznego lub organizacji pomocy ofiarom zasądzonej w tym samym orzeczeniu.

Kwota:

Łączna kwota kary o charakterze pieniężnym ze wskazaniem waluty:

.....

2. Streszczenie stanu faktycznego i opis okoliczności, w jakich przestępstwo(-a) lub wykroczenie(-a) zostało(-y) popełnione, z uwzględnieniem czasu i miejsca:

.....

.....

.....

.....

.....

Rodzaj i kwalifikacja prawna przestępstw(-a) lub wykroczeń(-nia) i mający zastosowanie przepis ustawy, na podstawie którego wydano orzeczenie:

.....

.....

.....

3. Zaznaczając odpowiednie pole/pola, należy potwierdzić zakres, w jakim przestępstwo(-a) lub wykroczenie(-nia) określone w pkt. 2 powyżej stanowi(-ą) jedno lub kilka następujących przestępstw lub wykroczeń:

udział w organizacjach przestępczych;

terroryzm;

handel ludźmi;

wykorzystywanie seksualne dzieci i pornografia dziecięca;

nielegalny handel środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi;

nielegalny handel bronią, amunicją i materiałami wybuchowymi;

- korupcja;
- nadużycia finansowe, w tym mające negatywny wpływ na interesy finansowe Wspólnot Europejskich w rozumieniu Konwencji z dnia 26 lipca 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich;
- pranie wpływów pieniężnych z przestępczości;
- fałszowanie walut, w tym waluty euro;
- przestępczość komputerowa;
- przestępczość w dziedzinie ochrony środowiska, w tym nielegalny handel zagrożonymi gatunkami zwierząt i roślin oraz ich odmianami;
- ułatwianie bezprawnego wjazdu i stałego przebywania;
- zabójstwo, ciężkie uszkodzenie ciała;
- nielegalny handel organami i tkankami ludzkimi;
- porwanie, bezprawne przetrzymywanie i branie zakładników;
- rasizm i ksenofobia;
- kradzież zorganizowana lub rozbój z użyciem broni;
- nielegalny handel przedmiotami kultury, w tym antykami i dziełami sztuki;
- oszustwo;
- ściąganie haraczy i wymuszanie;
- podrabianie towarów i piractwo;
- fałszowanie dokumentów urzędowych i handel nimi;
- fałszowanie środków płatniczych;
- nielegalny handel substancjami hormonalnymi i innymi środkami pobudzającymi wzrost;
- nielegalny handel materiałami jądrowymi lub radioaktywnymi;
- handel kradzionymi pojazdami;
- gwałt;
- podpalenie;
- przestępstwa podlegające jurysdykcji Międzynarodowego Trybunału Karnego;
- bezprawne zajęcie samolotu/statku;
- sabotaż;
- naruszenie przepisów ruchu drogowego, w tym łamanie przepisów dotyczących czasu prowadzenia pojazdu i okresów odpoczynku oraz przepisów dotyczących towarów niebezpiecznych;
- przemyt towarów;
- naruszenia praw własności intelektualnej;
- groźby i akty przemocy wobec osób, w tym agresywne zachowanie podczas imprez sportowych;
- szkody wynikające z przestępstwa;

- kradzież;
- przestępstwa lub wykroczenia określone przez państwo wydające w celu wykonania zobowiązań wynikających z aktów prawnych przyjętych na mocy Traktatu WE lub tytułu VI Traktatu UE.

Jeżeli zaznaczono to pole, należy podać dokładne brzmienie przepisu aktu prawnego przyjętego na podstawie Traktatu WE lub Traktatu UE, dotyczącego danego przestępstwa lub wykroczenia:

.....

4. W zakresie, w jakim pkt. 3 nie obejmuje przestępstw(-a) lub wykroczeń(-nia) określonego (określonych) w pkt. 2 powyżej, należy przedstawić pełny opis danego (danych) przestępstw(-a) lub wykroczeń(-nia):

.....

h) Status orzeczenia nakładającego karę o charakterze pieniężnym

1. Należy potwierdzić, że (zaznaczając odpowiednie pola):

- a) orzeczenie jest prawomocne
- b) zgodnie z wiedzą organu wydającego zaświadczenie, w odniesieniu do tych samych czynów w państwie wykonującym nie zostało wydane orzeczenie przeciwko tej samej osobie oraz że żadne takie orzeczenie wydane w to innym państwie niż państwo wydające lub wykonujące nie zostało wykonane.

2. Należy wskazać, czy sprawa podlegała procedurze pisemnej:

- a) Nie podlegała.
- b) Tak, podlegała. Potwierdza się, że dana osoba została poinformowana, zgodnie z prawem państwa wydającego osobiście lub za pośrednictwem przedstawiciela ustanowionego zgodnie z przepisami krajowymi, o swoim prawie do kwestionowania słuszności zarzutów oraz o ograniczeniach czasowych takiego środka prawnego.

3. Należy wskazać, czy dana osoba osobiście stawiała się na rozprawie:

- a) Tak, stawiała się osobiście.
- b) Nie stawiała się osobiście. Potwierdza się, że:
 - osoba ta została poinformowana zgodnie z prawem państwa wydającego osobiście lub za pośrednictwem przedstawiciela ustanowionego zgodnie z krajowym przepisami proceduralnymi;

lub

- osoba ta stwierdziła, że nie kwestionuje słuszności zarzutów.

4. Częściowa zapłata kary

Jeżeli jakakolwiek część kary została już zapłacona w państwie wydającym lub, według wiedzy organu wydającego zaświadczenie, w innym państwie, należy wskazać kwotę, która została zapłacona:

.....

i) Kary zastępcze, w tym pozbawienie wolności

1. Należy określić, czy państwo wydające zezwala na zastosowanie przez państwo wykonujące kar zastępczych w przypadku, gdy nie jest możliwe wykonanie orzeczenia nakładającego karę w całości lub w części:

tak

nie

2. Jeżeli tak, należy określić, jakie rodzaje kar mogą być zastosowane (charakter, maksymalny wymiar kary):

Pozbawienie wolności. Maksymalny wymiar:

Praca społecznie użyteczna (lub odpowiednik). Maksymalny wymiar

Inne rodzaje kar. Opis:

.....

j) Inne okoliczności istotne dla sprawy (informacje nieobowiązkowe):

.....

.....

k) Tekst orzeczenia nakładającego karę o charakterze pieniężnym został załączony do zaświadczenia.

Podpis organu wydającego zaświadczenie oraz/lub osoby lub osób działających w jego imieniu potwierdzający prawdziwość zawartych w nim danych:

.....

Nazwisko:

Zajmowane stanowisko (tytuł/stanowisko służbowe):

Data:

Pieczczę urzędowa (jeśli dostępna)